

бѣхъ надошли и едноманъ все приждахъ, неможъ вече да излѣзе и почти забрави Евстатія.

Единъ часъ слѣдъ това, множество колѣски ся набра-
хъ прѣдъ портыгъ на г. Аристовтъ домъ и не слѣдъ мно-
го всичката брачна свита потегли и ся уплѣти къмъ черквѣтъ.

ГЛАВА 4.

Главатарѣтъ на калпазанѣтъ.

Кадѣ-кюю е едно отъ най-живописнытъ и най-пріа-
тнытъ села на Азіатскытъ брѣгъ на Босфоръ. Този който
живѣе постоянно въ това село струва му ся че ся намѣр-
ва хыляды левгъ далечъ отъ главѣтъ и движеніето, което
владѣе въ Галатѣ. въ Перѣ и въ Цариградъ. Това село
е сгодно за чловѣцы който ся занимаватъ съ нѣравствен-
ны прѣговарянія и уметвенно работяніе, копто изискуватъ
тишина и безмолвіе.

Въ това врѣме, ꙗкогато въ столицѣтъ на Константи-
новцытъ стававахъ тѣзи работы, копто съдържава тази кни-
га, имаше още да стои една осамотена каменна къща, по-
ложена край морето на едно високо мѣсто обыколена отъ
еднѣ хубавѣ зеленѣ моравѣ.

Жителитѣ на селото знаяхъ, че тая къща принадле-
жеше на единъ чужденецъ, остановенъ тамо прѣди години,
на име Паскаль Тоннера, че тойзи чловѣкъ само отъ врѣ-
ме на врѣме идеше та поживѣваше за нѣколко дена въ тѣ-
зи си къщѣ, и че при всякото благодареніе що показу-
ваше, че има за да живѣе постоянно на това мѣсто, рабо-
тытъ му не му допушахъ. А живѣялъ, както казуваше, въ
Галатѣ, дѣто ималъ и маазѣ, сир. дюгенъ съ всякаквѣ
стокѣ, богатъ и отличенъ между другытъ, за доброто ка-
чество на продаваемытъ нѣща, както и за добрытъ наре-
дѣ що ималъ. Знаяхъ такожде, че тойзи чужденецъ, спо-